

Přesto mě něco přinutilo, abych se na něj podíval ještě jednou. V té chvíli jsem zapomněl na nábytek. Jeho zrzavě blond vlasy vypadaly hebké na dotek. Svoje vypracované tělo navlékl do těsných kalhot a tmavě modré košile.

Nevím, jak bych to řekl jinak – byl sexy. Hollywoodsky sexy. Měl pronikavě modré oči a našpulené rty. Ne že bych si toho nějak zvlášť všímal.

Podíval jsem se na hodinky a zjistil jsem, že už jsem promarnil pět minut. A můj zařízený dům byl v nedohlednu.

Znovu jsem se rozhlédl, abych našel prodavače. Když jsem žádného nenašel, můj pohled bezděčně sklouzl k panu Sexy opřenému o zeď. Celý život jsem se snažil nevšímat si atraktivních mužů, ale občas se objeví tvář, která mě zaujme.

*Sklapni, DiCosto.*

Pan Sexy se najednou narovnal a já odvrátil zrak, aby mě nenachytil, jak na něj zírám. Vtom jsem si všiml, jak k nám z druhé strany místnosti míří další muž. Prodavač. *Bingo.*

Mávl jsem na něj. „Promiňte, vy tady pracujete?“

„Samozřejmě.“ Tón jeho hlasu byl stejně přátelský jako štěkot vzteklého kojota.

Jenže já měl peníze a prázdný dům, a tak jsem to nevzdal. „Potřebuju nějaký nábytek a pospíchám.“

„Máte domluvenou schůzku?“

*Kruci, to myslí vážně?* Zavrtěl jsem hlavou.

Povýšeně se na mě podíval a potvrdil tak, co jsem čekal – byl to kokot. „Máte aspoň nějakou představu, co chcete?“

„Ani náhodou. Ale mám velký prázdný dům se třemi ložnicemi.“ *A taky velké konto v bance, ty arogantní blbče.*

Jak by řekla moje matka, chce mě zjevně připravit o nervy. V Denveru jsem si zvykl na dobrý servis. To město mě miluje. Ale tenhle chlápek? Tvářil se, jako kdybych ho otravoval.

„V jakém stylu je váš dům, pane?“

„Styl. Hmm...“ Zatahal jsem se za límec košile, protože o takových věcech, jako je interiérový design, nemám ani ponětí. Právě proto jsem přišel. „Má... No, v obývacím pokoji je krb.“

„Kamenný? Cihlový? Moderní? Ve starém americkém stylu?“

Zavřel jsem oči a rychle se snažil vybavit si krb. „Kamenný, myslím.“

Odfrl si. „Kde přesně se nachází a kdy byl postavený?“

„Je v Boulderu. Není úplně nový, ale novější. V kuchyni je bílá pracovní deska.“ Kuchyně pro mě byla při koupi domu rozhodující. Moje matka krásné kuchyně miluje. Až mě příští měsíc přijede navštívit, může něco uvařit, pokud se na to bude cítit.

„Měl byste se tady rozhlédnout.“ Mávl rukou k horám nábytku. „Obchod je rozdělený podle stylů. Ten váš je moderna z poloviny století.“ Ukázal na několik pohovek. „Třeba tohle. Anglické stočené područky. Styl Lawson. Možná trochu nedbalý, ale někomu se to líbí. Styl Chesterfield. Staromódní, ale na druhou stranu někdo to má rád.“

Úplně jsem se v tom ztratil. Podle mě to byly prostě jen pohovky.

„Pro začátek, co říkáte tomuhle?“ Zastavil se před limetkově zelenou pohovkou.

Příšerná barva. Jednou se jeden náš nováček opil vodkou smíchanou s energií a jeho zvratky měly úplně stejnou barvu.